

Дуро Антовъ отъ Мравинчево. Рожденото мѣсто на чичо Дуро бѣше нѣщо по-голѣмо отъ обикновено село и по-малко отъ една паланка. Гражданитъ отъ В. . . . наричака Марвинчево село, а Мравинчане го наричаха градецъ. Чичо Дуро бѣше прекаралъ четиридесетъ Великдена, но на лице и снага бѣше доста добре запазенъ. Пълното му, червеникаво и гладко лице, възруситѣ му засукани мустаци и гладко обрѣсната брада показваха чича Дуро за много по-младъ, отколкото бѣше. Широкитѣ плещи и малко изпъкналиятъ му коремъ, въ пропорция съ доста дългия му ръстъ, очъртаваха една твърде гиздава и стройна снага. Върху шарената антерия, притегната на кръста съ единъ червенъ вълненъ поясъ, чичо Дуро бѣше облѣкълъ бѣла абяна дреха, безъ ржкави, прошарена по шевоветѣ съ синъ гайтанъ. Бѣлитѣ му нови потури бѣха отъ сжщия платъ, както и дрехата. Върху тѣхъ чичо Дуро бѣше обтегналъ на краката си едни здрави, грамадни чизми, които допиреха дори до колѣната. Чичо Дуро имаше синкави и продълговати очи, които изразяваха не само приятенъ, но и примамливъ погледъ. Особено му приличаше, когато посвие трепкитѣ си и погледне малко отъ страна на човѣка. Въ този приятенъ погледъ, вървамъ, би се залюбила всѣка царица на кой да е балъ, стига да бжде и чичо Дуро въ фракъ и черни панталони, вмѣсто неговитѣ гиздави дрехи, съ бѣла риза на гърдитѣ, вмѣсто антерията, съ лачени чепичета, вмѣсто неговитѣ чизми.

Чичо Дуро се наричаше търговецъ, но по-правотой бѣше само калаузинъ на търговцитѣ. Неговата задача се състоеше да обикаля селата по цѣлия районъ и да раздава търговскитѣ пари за вълна